

การพัฒนาแบบฝึกทักษะ ชุดคำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวานิชย์นุกูล สำนักงาน

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

The Development of Basic Chinese Vocabulary Exercise Package for Chinese Learning Area
for Prathomsuksa 2 Students of Wanitnukul School under Office of
the Private Education Commission

เกษราภรณ์ ใจมั่น¹, ผศ.ดร.เจริญวิญญู สมพงษ์ธรรม²

,รศ.ดร.จรรณ คุณมี³และ ดร.วรรณกร ศรีรอด⁴

Gasraporn Jaiman¹, Asst.Prof.Dr. Charoenwit Sompongtham²,

Assoc. Prof. Dr. Jaroon koonmee³ and Dr. Wannakorn Srirod⁴

นักศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี¹

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี²

อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชธานี^{3,4}

Student of Program Curriculum and Instruction, Graduate School, Ratchathani University¹

Thesis Advisor, Faculty of Education, Graduate School, Ratchathani University²

Professor, Graduate School, Ratchathani University^{3,4}

Email : gasrapornchinese@gmail.com

Received July 1, 2022; Revised October 26, 2022; Accepted December 15, 2022

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผล 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวานิชย์นุกูล สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวนนักเรียน 24 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ได้แก่ 1) แผนจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน มีคุณภาพในระดับมากที่สุด 2) แบบฝึกทักษะ จำนวน 5 ชุด มีคุณภาพในระดับมาก 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ กรณีกกลุ่มตัวอย่างเดียว และสถิติที่ กรณีกกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.40/82.36 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ มีค่าดัชนีประสิทธิผล (EI) เท่ากับ 58.76 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การพัฒนาแบบฝึกทักษะ ,คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน

ABSTRACT

The purposes of this research were (1 to find the efficiency of The Development of Basic Chinese Vocabulary Exercise Package for Chinese Learning Area for Prathomsuksa 2 Students of Wanitnukul School under Office of the Private Education Commission according to the criteria 80/80, 2) to find the effectiveness

index of Exercise Package and 3) to compare the learning achievement, between pre-test scores and post-test scores. The sample were 24 persons of Prathomsuksa 2 Students, Wanitnukul School under Office of the Private Education Commission which were obtained by The samples were selected by simple random sampling and used the classroom as a randomization. There are 3 types of research tools, namely . There are 3 types of research tools, namely 1) 5 plans of learning management. The evaluation result of the learning management plan was at the highest level, 2) 5 sets of Exercise Packages. The evaluation result of the Exercise Package was at the high level. and 3) achievement test was reliable at 0.96. This research analyzed the data by finding the percentage, average, standard deviation, the statistics in the case of one sample t-test and the statistics in the case of dependent sample t-test.

The findings can be summarized as follows:

The Basic Chinese Vocabulary Exercise Package for Chinese Learning Area for Prathomsuksa 2 Students was efficient ($E1/E2$), = $81.40/82.36$, regarded higher than the standard level $80/80$, The effectiveness index of Exercise Packages was $EI = 5.8.76$ and The students who studied with Exercise Packages had higher learning efficiency of post-test than pre-test which was significantly different at 0.05

Key words: The Development of Exercise Packages, Basic Chinese Vocabulary

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันนี้การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายขึ้น กว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร ที่กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาอื่น ๆ นั้นให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 42)

ภาษาจีนนับเป็นอีกภาษาหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมและมีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับในปัจจุบัน อาจเนื่องมาจากประเทศจีนเป็นประเทศที่มีการขยายตัวทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และ เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง กลายเป็นหนึ่งในประเทศที่มีอำนาจต่อเศรษฐกิจโลกส่งผลให้มีการทำการค้าระหว่างประเทศและการเข้ามาท่องเที่ยวของชาวจีนมากยิ่งขึ้น ความต้องการทางตลาดต่อผู้ที่มีความสามารถทางภาษาจีนก็เพิ่มมากขึ้นด้วย ดังจะเห็นได้จากการที่ภาษาจีนได้รับการรับรองให้เป็นภาษาทางการในองค์การการท่องเที่ยวโลก (United Nations World Tourism Organization: UNWTO) และเป็น 1 ใน 6 ภาษาทางการขององค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) โดยทางด้านการศึกษา นอกจากภาษาอังกฤษที่ถือเป็นสื่อกลางในการเจรจาเชื่อมสัมพันธ์กับผู้คนทั่วโลก แล้ว ปัจจุบันนี้ภาษาจีนก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาอื่นเพราะถ้าสามารถพูดภาษาจีนได้ก็ถือว่าประสบความสำเร็จไปแล้วหนึ่งขั้น (สุทนต์ วังพัฒนานุกุล, 2560, หน้า 679)

จากกระแสนิยมเรียนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วในประเทศ การเรียนการสอนภาษาจีนในไทยกำลังก้าวสู่ยุครุ่งเรือง โรงเรียนต่างๆ เปิดหลักสูตรวิชาภาษาจีนอย่างแพร่หลาย โดยภาครัฐให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาจีน โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่ 2 รองจากภาษาอังกฤษ ทว่าในปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจีนยังประสบปัญหาในหลายด้าน ส่งผลให้ประเทศไทยไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาจีนในทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน เขียนในระดับที่ใช้งานได้จริง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559, หน้า 2)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีน คือ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งการฟัง - พูด - อ่าน - เขียน - และแสดงออก สามารถใช้ภาษาจีนในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราววัฒนธรรมของจีน เพื่อเข้าถึงปรัชญา วิถีคิด และวิถีชีวิตของชาวจีน สามารถเปรียบเทียบและถ่ายทอดความคิดและ วัฒนธรรมไทย-จีนด้วยภาษาจีนอย่างสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาจีน ดังนั้นเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ดังกล่าว สาระสำคัญของการเรียนรู้ภาษาจีนจึงประกอบด้วย 1) การใช้ภาษาจีนในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน-แสดงออก แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น

ตีความ สรุปความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และ ความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม 2) การใช้ภาษาจีนตามแบบแผนและวัฒนธรรมจีน รู้และเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของจีนกับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม 3) การใช้ภาษาจีนในการเชื่อมโยงความรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นฐานในการ พัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน และ 4) การใช้ภาษาจีนในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และ สังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2556, หน้า 3)

การเรียนการสอนภาษาจีนจะสามารถประสบผลสำเร็จได้นั้น จะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ครูผู้สอน หลักสูตร ตำรา สื่อการเรียนการสอน และการจัดการเรียนการสอน ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนนั้นหากผู้เรียนจดจำคำศัพท์ภาษาจีนได้นับว่าเป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่สำคัญมากอย่างหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาจีนได้ดี และเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนรู้ในขั้นสูงขึ้นไป แต่จากการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวณิชญ์นกุล สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 พบว่านักเรียนไม่มีความแม่นยำหรือไม่มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์แล้ว ส่งผลให้ไม่สามารถเรียนภาษาได้ดีทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ส่งผลให้มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ต่ำ

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงหาแนวทางการแก้ปัญหาโดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการฟัง พูดอ่าน เขียนภาษาจีน ที่สามารถนำมาใช้พัฒนาการเรียนรู้ศัพท์ภาษาจีนได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะซึ่งเป็นสื่อการเรียนรู้อีกแบบหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเสริมสำหรับให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ ความเข้าใจ อีกทั้งเป็นการช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในวิชานั้นๆ ได้ดีขึ้น เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้ว มาฝึกให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น และยังคงศึกษางานวิจัยของกนกวรรณ ทับสีรัก (2559, หน้า 849-850) ได้ทำการศึกษาวิจัยพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาจีน โดยใช้เกม ภาษาประกอบแบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าความสามารถด้านอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยเกมประกอบแบบฝึกสูง กว่าก่อนเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจาก แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการสร้างอย่าง เป็นขั้นตอน และได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ในการเรียนการสอนได้ รวมถึงแบบฝึกทักษะยังมีรูปแบบการฝึกทักษะที่หลากหลาย ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำกิจกรรมตามลำดับขั้นตอน โดยแบบฝึกทักษะได้เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ผู้เรียนได้ฝึกการเขียนซ้ำๆ เพื่อให้เกิดความจดจำและ ความเข้าใจในการนำไปใช้ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และฝึกทักษะได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งทราบความก้าวหน้าและ ข้อบกพร่องของตนเองในทันที ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับปรีดาพรรณ ถาวร (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยการพัฒนาการจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แบบฝึกทักษะ วิชา ภาษาจีนอ่าน-เขียน 1 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี ผลการวิจัย พบว่า การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์และทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาจีนอ่าน-เขียน1 ทำให้นักเรียนมีความรู้ และความจำในการนำคำศัพท์ที่ได้เรียนมาใช้และทำแบบฝึกหัดหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นจากเดิม จากผลการทดสอบก่อนเรียน เกี่ยวกับคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 นั้น แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของแต่ละคนไม่ถึง 10 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 49.14 สาเหตุเนื่องมาจากนักเรียนไม่มีความคุ้นเคยกับคำศัพท์นี้มากนัก หรืออาจจะเคยพบเห็นมาบ้างแต่ยังไม่เขียนหรือจดจำได้ไม่ดี หรือนักเรียนอาจจะไม่เคยนำไปใช้เท่าที่ควร แต่หลังจากนักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดทั้งสามครั้งแล้วผลปรากฏว่าคะแนนโดยเฉลี่ยของนักเรียนเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 49.14 เป็นร้อยละ 66.14 คิดเป็นความก้าวหน้าคือร้อยละ 17

ดังนั้นการพัฒนาแบบฝึกทักษะ ชุดคำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวณิชญ์นกุล สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อมาใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาจีนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์

ภาษาจีนพื้นฐาน สารการเรียนรู้ภาษาจีน ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สารการเรียนรู้ภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาในขอบเขตเนื้อหาการเรียนรู้กลุ่มสารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) เรื่อง ภาษาจีนขั้นพื้นฐาน ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สารการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

สาระที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในกลุ่มสารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากหลักสูตรกลุ่มสารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีรายละเอียดดังนี้ เรื่องที่ 1 สี 颜色 เรื่องที่ 2 สัตว์ 动物 เรื่องที่ 3 แมลงและสัตว์เล็ก 小动物 เรื่องที่ 4 เสื้อผ้า 衣服 เรื่องที่ 5 อาหาร 食品

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวณิชญ์กุล สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวนนักเรียน 148 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนวณิชญ์กุล สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวนนักเรียน 24 คนได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สารการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ดังนี้

1. แผนการเรียนรู้ภาษาจีน เรื่องคำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สารการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง

2. แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาจีน ชุดคำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สารการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ชุด

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่องคำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สารการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องคำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สารการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index))

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่องคำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สารการเรียนรู้ภาษาจีน ใช้สูตร t-test (Dependent Samples)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยได้ ดังนี้

- 1.แบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.40/82.36 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
- 2.ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าดัชนีประสิทธิผล (EI) เท่ากับ 58.76
- 3.นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาจีน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

11.แบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.40/82.36 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ หมายความว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 24 คน สามารถทำคะแนนหรือตอบคำถามแบบฝึกทักษะในกิจกรรมระหว่างเรียนรวมทั้ง 5 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.40 และสามารถทำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.36 ทั้งนี้ เป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) พ.ศ. 2551 รวมถึงหลักสูตรสถานศึกษา และวิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนจะกำหนดหน่วยการเรียนรู้ ขอบข่ายเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของการเรียน จึงทำให้เนื้อหาของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นในครั้งนี้ มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้ เนื้อหามีการเรียงลำดับความยากง่าย และที่สำคัญ ก่อนนำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบ และนำไปทดลองหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมก่อนปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้จริง จึงทำให้แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นในครั้งนี้ มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับ นฤชล สิริวัฒนกุล (2560, หน้า 87-88) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผ่นภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบึงบัว กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผ่นภาพการ์ตูนมีคุณภาพในระดับดีมากและมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.01/83.11 และ 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาจีนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ พรทิพย์ ปรีญาพิต (2558, หน้า 107-108) ได้ศึกษาวิจัยผลของการใช้บทเรียน Augmented Reality Code เรื่อง คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 2 วัดตานีนรสโมสร ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาบทเรียน Augmented Reality Code เรื่องคำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 2 วัดตานีนรสโมสร สังกัดเทศบาลเมืองปัตตานี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.97/86.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนที่เรียนด้วยบทเรียน AR Code ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด 4) มีความคงทนในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐานคิดเป็นร้อยละ 81.00

2.ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าดัชนีประสิทธิผล (EI) เท่ากับ 58.76 หมายความว่า หลังจากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แล้ว นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 58.76 ซึ่งสอดคล้องกับกนกวรรณ ทับสีรัก (2559, หน้า 848-850) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้เกมประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้เกมประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) 87.78/87.59 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 70/70 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้เกม ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.7970 หรือร้อยละ 79.70 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้เกมประกอบแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้เกมประกอบ แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($x=$

4.25, S.D. = 0.54) และสอดคล้องกับ นภาพร บำรุงศิลป์ (2560, หน้า 52) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนากิจกรรมชุดส่งเสริมการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้ชุดกิจกรรม มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 2) คะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้ชุดกิจกรรม มีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยทางสถิติที่ .05 3) ผลการทดสอบความคงทนในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้ชุดกิจกรรม พบว่านักเรียนมีความคงทนในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 4) เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92

3.นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดคำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สารการเรียนรู้ภาษาจีน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องมาจากมีขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มต้นจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แล้วผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อกำหนดกิจกรรม และจุดประสงค์การเรียนรู้ในแบบฝึกทักษะ จึงทำให้นื่องกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คำสั่ง คำชี้แจงในการใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับครูและสำหรับนักเรียน มีบทบาทและรายละเอียดชัดเจน เนื้อหาไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป นอกจากนี้สื่อการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลมีความหลากหลาย ในบางชั่วโมงของการเรียน ผู้วิจัยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการทำกิจกรรมด้วยตนเอง จึงทำให้นักเรียนรู้สึกมีความสุขกับการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สารการเรียนรู้ภาษาจีน ในครั้งนี้ สามารถทำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของมัลลิกา บัวชุม (2560, หน้า 26) ได้ศึกษาวิจัยผลของการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่มีต่อทักษะการเขียนตัวเลขเป็นภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนตัวเลขเป็นภาษาจีน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.78 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.9 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.53 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.68 คิดเป็นร้อยละ 78.4 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.02 และเมื่อนำค่า t - test ที่คำนวณได้ไปเปรียบเทียบกับ t ที่ $df = n - 1 = 40 - 1 = 39$ ระดับความสำคัญ .05 มีค่าอยู่ 1.685 ส่วนค่าที่คำนวณได้เท่ากับ 14.89 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่าการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนตัวเลขเป็นภาษาจีนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนด และสอดคล้องกับ Lowrey (2001, p. 817-A) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับ 1 ถึง 3 จำนวน 87 คนผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะ มีคะแนนการทดสอบหลังการทำแบบฝึกทักษะ มากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกและนักเรียนทำแบบทดสอบหลังจากฝึกทักษะแล้วได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 89.5 นั่นคือแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

ดังนั้น จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สารการเรียนรู้ภาษาจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ เพราะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพในการพัฒนาด้านคำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นส่งผลให้นักเรียนรักในการเรียนคำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สารการเรียนรู้ภาษาจีน และเรียนรู้อย่างมีความสุข จึงเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สารการเรียนรู้ภาษาจีน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจึงควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพกับนักเรียนในสถานศึกษาอื่นและประยุกต์ใช้ในระดับชั้นอื่นต่อไป เพื่อเป็นการพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง

1.2 ครูผู้สอนต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้ดีพร้อมที่จะอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน รวมทั้งต้องชี้แจงทำ

ความเข้าใจให้นักเรียนเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองในระหว่างการจัดการเรียนรู้ เลือกหัวข้อและเนื้อหาสาระตามที่สนใจ แต่ต้องอยู่ในขอบเขตของเนื้อหา จึงจะทำให้การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ ชุดคำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาจีน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรตรวจสอบการเรียนรู้โดยการตอบคำถามของนักเรียนในการใช้คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน และแจ้งให้นักเรียนทราบผลการตรวจในชั่วโมงต่อไป เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความเพียรพยายามในการเรียนรู้จากกิจกรรมถัดไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะในสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ในเนื้อหาอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะในรายวิชาอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ

2.3 ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะ ชุด คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาจีน โดยบูรณาการกับรายวิชาอื่นๆ

บรรณานุกรม

กนกวรรณ ทับสรีก.(2559).การพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้เกมประกอบแบบ

ฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1.การประชุมวิชาการระดับชาติครู

ศาสตร์ ครั้งที่ 1 การ จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น สู่ประชาคมอาเซียน : ทิศทาง

ใหม่ในศตวรรษที่ 21 วันที่ 28 กรกฎาคม 2559, กาฬสินธุ์: มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552).หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

นภาพร บำรุงศิลป์.(2560). การพัฒนากิจกรรมชุดส่งเสริมการอ่านออกเสียงคำศัพท์

ภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

นฤชล สลธิวัฒน์กุล.(2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผ่นภาพ

การ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบึงบัว

กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ

การสอน.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

ปรีดาวรรณ ถาวร. (2561). การพัฒนาการจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แบบฝึกทักษะ วิชา

ภาษาจีนอ่าน-เขียน 1 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี.วิทยานิพนธ์หลักสูตรและการเรียน

การสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พรทิพย์ ปรีวาทิต.(2558).ผลของการใช้บทเรียน Augmented Reality Code เรื่อง

คำศัพท์ภาษาจีนพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3โรงเรียนเทศบาล 2

วัดตานีนรสโมสร.วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและ

สื่อสารการศึกษา.สงขลา:มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

มลลิกา บัวชุม.(2560).ผลของการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่มีต่อทักษะการเขียนตัวเลข

เป็นภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.รายงานการวิจัยคณะ

มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์.นครศรีธรรมราช: วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.(2559).การพัฒนามาตรฐานการศึกษาของต่างประเทศ.

กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2556).สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,
กระทรวงศึกษาธิการ. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้

ภาษาจีน ตาม หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ สกสศ.

ลาดพร้าว.

สุนีย์ วงศ์พัฒนานุกูล. (2560).การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาจีนกลาง. The 10 th

International Conference of HUSOC Network on“Dynamics of
Humanities and Social Sciences in Cross-Border Societies” 2nd –
3rd February 2017 Chiang Rai Rajabhat University.

Lowrey, Elenor Bloydwyn Lane. (2001). The effects of four skills and

practice time unit on the decoding performances of students with
specific learning disabilities [CD-ROM]. Abstract form: Pro Quest.